

Nr 615.

Av herr **Werner** i Höjen, *angående allmänna bidrag till enskilda vägar i avlägsna skogstrakter.*

I vissa avlägsna delar av Norrland, Dalarna, Värmland och andra skogrika trakter har skogen fortfarande knappast något egentligt rotvärde på grund av de stora avstånden till närmaste flottled eller sågverk samt bristen på vägar. Timret kan visserligen vintertid transporteras fram ur skogarna med häst, men dessa transporter kunna icke utsträckas över en viss gräns.

Helt annorlunda ställer sig frågan om tillgodogörandet av virket i dessa områden, i fall vägar finnas, som möjliggöra transport med motorfordon. Under sådana förhållanden kan avsättning vinnas även för virke, som förut varit praktiskt taget värdelöst. Om en väg, som är användbar för motortrafik, drages genom ett dylikt skogsområde, blir följden vanligen den, att transportabla sågverk, s. k. cirkelsågar, anläggas på lämpliga platser, varefter det försågade virket transporteras till närmaste järnvägsstation eller avsättningsort. Erfarenheten har visat, att relativt tillfredsställande priser på detta sätt kunna erhållas för produkter från dessa avlägsna skogar. Det torde höra framhållas, att det i dylika fall gäller sådana avstånd från järnvägs- eller avsättningsort, att konkurrens mellan bil- och hästtransporter är utesluten.

En utredning pågår för närvarande genom 1935 års vägsakkunniga angående bl. a. lagstiftning om enskilda vägar och förutsättningarna för bidrag av allmänna medel till det enskilda vägväsendet. I sammanhang med denna utredning skulle det vara av värde att få undersökt, om icke bidrag skulle kunna erhållas till skogsvägar av här avsett slag, t. ex. av automobilskattemedel.

I anslutning till det anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att 1935 års vägsakkunniga erhålla i uppdrag att utreda frågan om allmänna bidrag, t. ex. av automobilskattemedel, till enskilda vägar i avlägsna skogstrakter.

Stockholm den 23 januari 1936.

Osc. Werner
i Höjen.